

Tóm tắt truyện ngắn Số phận con người - Văn mẫu lớp 12

Tham khảo tuyển chọn những bài văn mẫu hay Tóm tắt nội dung truyện ngắn Số phận con người của nhà văn Xô-lô-khốp - Văn mẫu lớp 12

Đề bài: Tóm tắt truyện ngắn "Số phận con người" của nhà văn Xô-lô-khốp.

Bài tóm tắt ngắn gọn truyện Số phận con người

Gần một năm sau chiến tranh thế giới lần thứ 2 kết thúc, mùa xuân năm 1946, trên đường đi công tác, tác giả gặp Xô-cô-lốp 46 tuổi và bé Va-ni-a chừng 5, 6 tuổi tại một bến đò. Trong lúc chờ đò, Xô-cô-lốp đã kể cho tác giả nghe về cuộc đời vô cùng gian truân và đau khổ của mình. Chiến tranh bùng nổ, anh ra trận để lại quê nhà người vợ hiền và 3 con nhỏ. Sau một năm chiến đấu, hai lần anh bị thương nhẹ vào tay và chân. Tiếp đó anh bị bắt làm tù binh, bị đày đọa suốt hai năm trời trong các trại tập trung của phát xít Đức. Lao dịch, nhục hình, đói rét, tử thần đêm ngày đe dọa. Năm 1944, giặc bị thua to trên mặt trận Xô - Đức, bọn phát xít bắt tù binh làm lái xe. Nhân cơ hội đó, Xô-cô-lốp đã bắt sống một tên trung tá Đức, chạy thoát về phía Hồng quân. Lúc này, anh đã biết tin về vợ và 2 con gái anh bị bom giặc giết hại. A-na-tô-ni, cậu con trai giỏi toán của anh nay đã trở thành đại úy pháo binh Hồng quân. Xô-cô-lốp lại ra trận. Hai cha con cùng tham dự chiến dịch công phá Bec-lin, sào huyệt của Hit-le. Đúng ngày 9/5/1945, ngày chiến thắng, một tên thiện xạ Đức đã bắn lén giết A-na-tô-ni, niềm hi vọng cuối cùng của anh.

Chiến tranh kết thúc, Xô-cô-lốp được giải ngũ, nhưng anh không trở về Vô-rô-ne-giơ quê hương nữa. Một đồng đội bị thương đã giải ngũ có lần mời anh về nhà chơi, Xô-cô-lốp nhớ ra và tìm đến U-riu-pin-xơ. Anh xin được làm lái xe chở hàng hóa về các huyện và chở lúa mì về thành phố. Mỗi lần đưa xe về thành phố, anh lại tạt vào cửa hiệu giải khát uống một li rượu lữ người. Anh đã gặp bé Va-ni-a đầu tóc rối bù, rách bươm xơ mướp nhưng cặp mắt như những ngôi sao sáng ngời sau trận mưa đêm. Nó ăn ngay ở hiệu giải khát, ai cho gì thì nó ăn nấy. Bạ đâu ngủ đó. Xô-cô-lốp xúc động quyết định: "mình sẽ nhận nó làm con nuôi!". Xô-cô-lốp nói với bé Va-ni-a: "Là bố con!" khi nó nghẹn ngào hỏi: "Thế chú là ai?".

Đưa bé Va-ni-a về nhà vợ chồng người bạn, Xô-cô-lốp tắm rửa, cắt tóc, sắm quần áo cho bé Va-ni-a. Nhìn nó ăn súp bắp cải, vợ người bạn lấy tạp dề che mặt khóc. Lần đầu tiên sau chiến tranh, Xô-cô-lốp được ngủ một giấc yên lành. Còn bé Va-ni-a rúc vào nách bố nuôi như con chim sẻ dưới mái rạ, ngáy khe khẽ. Ngày và đêm, bé Va-ni-a không rời Xô-cô-lốp. Một chuyện rui ro xảy đến, Xô-cô-lốp bị người ta tước mất bằng lái xe. Mất việc, anh đưa bé Va-ni-a đi bộ đến Ka-sa-rư kiếm sống.

Nhìn 2 bố con đi xa dần với một nỗi buồn thấm thía, chợt đứa bé quay lại nhìn nhà vắng, vẫy vẫy bàn tay bé xíu hồng hồng. Như có móng sắc nhọn bóp lấy tim mình, tác giả vội quay mặt đi...

Tóm tắt truyện ngắn *Số phận con người* - Văn mẫu lớp 12

Hai bài văn mẫu được đánh giá cao tóm tắt tác phẩm Số phận con người của Sô-lô-khốp

Bài số 1:

Truyện *Số phận con người* ra đời năm 1956 là một trong những sáng tác xuất sắc của M. Sô-lô-khốp những năm sau chiến tranh. Truyện khai thác đề tài số phận con người sau chiến tranh qua cuộc đời nhân vật Xô-cô-lốp. Truyện gồm hai phần: mở đầu, kết thúc và ba chương. Xô-cô-lốp là một cậu bé mồ côi, chăm chỉ. Lớn lên lấy vợ và có một gia đình hạnh phúc với hai con gái và một cậu con trai - một học sinh giỏi toán.

Chiến tranh bùng nổ anh tham gia Hồng quân rồi bị phát xít bắt giam. Vợ và hai con gái đã bị bom phát xít chôn vùi cùng với ngôi nhà. Thoát khỏi nhà tù phát xít, anh đã vô cùng hạnh phúc khi nhận được tin cậu con trai đang là đại úy pháo binh, một sĩ quan dũng cảm. Sắp tới ngày chiến thắng hai cha con hẹn gặp nhau. Anh hồi hộp và chờ đợi giờ phút ấy. Và anh đã được gọi đến để nhìn mặt con lần cuối. Con trai anh đã hy sinh vào đúng ngày chiến thắng. Anh vô cùng đau đớn khi phải "chôn trên đất người niềm vui sướng, niềm hy vọng cuối cùng" của mình.

Trở về cuộc sống thường nhật với một nỗi đau và sự mất mát quá lớn Xô-cô-lốp lang thang kiếm sống khắp nơi. Anh kiếm được chân lái xe cho đội vận tải lương thực. Và anh đã gặp cậu bé Va-ni-a bị lạc mất bố mẹ trong chiến tranh. Thương cậu bé cùng cảnh, anh nhận cậu bé làm con nuôi, còn cậu bé lại tưởng anh là cha đẻ của nó. Hai người đã dựa vào nhau mà sống. Từ đó anh thấy cuộc sống có ý nghĩa hơn cho dù sự có mặt của Va-ni-a chưa đủ để làm vơi nỗi đau trong anh. Rồi một điều không may xảy ra, một con bò đâm vào xe Xô-cô-lốp làm anh bị tước mất bằng lái. Hai cha con tạm biệt vợ chồng người bạn rồi dắt nhau đi tìm một vùng đất mới. Đoạn trích thuộc phần cuối tác phẩm, bắt đầu từ khi Xô-cô-lốp trở về từ đám tang con trai với nỗi đau vô tận, rồi anh gặp và nhận Va-ni-a làm con cho đến kết thúc tác phẩm.

Tác phẩm là câu chuyện cảm động về số phận con người trong và sau chiến tranh. Nhà văn đã thể hiện sự đồng cảm sâu sắc của mình đối với số phận con người, qua đó ngợi ca tính cách Nga nhân hậu, kiên cường và bất khuất.

Bài số 2:

Andrey Sokolov là chiến sĩ Hồng quân Liên Xô đã tham gia chống phát xít trong thế chiến thứ hai. Trong chiến tranh, anh bị thương hai lần. Trong một lần chở hàng ra tiền tuyến, Sokolov bị bắt và bị lưu đày tại trại tù binh của bọn phát xít Đức. Năm 1944, anh trốn thoát, về với Hồng quân, biết được tin vợ và hai con gái đã chết do bị Bom Đức sát hại từ năm 1942. Người con trai duy nhất là Anatoli thoát chết sau đó anh gia nhập quân ngũ tiến đánh Beclin. Nhưng đúng vào ngày chiến thắng 9-5-1945, Anatoli đã hi sinh.

Tóm tắt truyện ngắn Số phận con người - Văn mẫu lớp 12

Chiến tranh kết thúc, Sokolov giải ngũ nhưng không muốn trở lại quê nhà. Anh đến chỗ của một đồng đội cũ, xin làm lái xe cho một đội vận tải. Tình cờ anh gặp chú bé Vania mồ côi, không nơi nương tựa vì bố mẹ em đều đã chết trong chiến tranh. Ngay lập tức, anh quyết định nhận Vania làm con. Chú bé ngây thơ tin rằng Sokolov là bố đẻ của mình. Sokolov yêu thương, chăm sóc chú bé thật chu đáo và xem nó là niềm vui lớn, niềm an ủi của mình. Tuy nhiên, anh vẫn bị ám ảnh bởi những mất mát quá lớn trong chiến tranh. Hằng đêm anh vẫn mơ thấy vợ và các con.

Rồi một chuyện rủi ro xảy ra, xe anh đụng phải con bò và anh bị thu hồi bằng lái, phải chuyển sang làm thợ mộc để kiếm sống. Theo lời mời của một người bạn khác ở Kasaru, anh dẫn bé Vania đến đó với hi vọng chừng nửa năm sau anh được cấp lại bằng lái mới. Dù phải vật lộn với muôn vàn khó khăn song những con người trải qua sự khốc liệt của chiến tranh vẫn giữ niềm tin yêu cuộc sống, vào sức mạnh ý chí của con người. Cho đến khi kết thúc câu chuyện, Andrey Sokolov vẫn giấu không cho cậu con trai biết về những nỗi đau khổ riêng tư của mình.